

Ministarstvo
finansija

2006 2026
DA JE VJEČNA CRNA GORA

Br: 02-05-430/26-29086/2

Podgorica, 09.07.2026.godine

Za: MINISTARSTVO PRAVDE, ul. Vuka Karadžića 3, Podgorica

gospodinu, Bojanu Božoviću, ministru

Predmet: Mišljenje na Predlog zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja nad ženama

Veza: Vaš akt br. 01-040/26-6860/2 od 06.07.2026. godine

Poštovani gospodine Božoviću,

Povodom *Predloga zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja nad ženama*, Ministarstvo finansija daje sljedeće

MIŠLJENJE

Uvidom u dostavljeni tekst navedeno je, da se Predlog zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja nad ženama odnosi na unaprijeđenje normativnog okvira kojim se uređuje zaštita od nasilja u porodici i nasilja nad ženama, kroz jasno definisanje oblika nasilja, prava žrtava, obaveza nadležnih organa i institucija, mehanizma međuinstitucionalne saradnje, kao i zaštitnih mjera i postupaka za njihovo izricanje i izvršenje.

Nadalje, u Izvještaju o sprovedenoj analizi procjene uticaja propisa u djelu procjene fiskalnog uticaja, navedeno je da za implementaciju predmetnog Predloga nijesu potrebna izdvajanja dodatnih finansijskih sredstava iz Budžeta Crne Gore. Takođe, navedeno je da sprovođenjem Zakona ne proizilaze međunarodne finansijske obaveze, kao i da nije predviđeno donošenje podzakonskih akata iz kojih će proistići finansijska obaveza.

Shodno navedenom, Ministarstvo finansija sa aspekta državnog budžet i implikacija na poslovni ambijent, nema primjedbi na Predlog zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja nad ženama, uz napomenu da se eventualno potrebna sredstva za implementaciju istog usklade sa sredstvima koja su opredijeljena Ministarstvu pravde godišnjim zakonima o budžetu.

S poštovanjem,

MINISTAR
mr Novica Vuković

ZAKON O ZAŠTITI OD NASILJA U PORODICI I NASILJA NAD ŽENAMA

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1

Zaštita od nasilja u porodici i nasilja nad ženama (u daljem tekstu: zaštita) ostvaruje se u skladu sa ovim zakonom i potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima.

Nasilje u porodici

Član 2

Nasilje u porodici, u smislu ovog zakona, je činjenje ili nečinjenje člana porodice kojim se ugrožava fizički, psihički ili ekonomski integritet, mentalno zdravlje i spokojstvo drugog člana porodice, bez obzira na mjesto gdje je učinjeno i da li učinilac nasilja živi ili je živio u istom porodičnom domaćinstvu sa žrtvom nasilja.

Članovi porodice

Član 3

Članovima porodice, u smislu ovog zakona, smatraju se:

- 1) bračni ili vanbračni supružnici, njihova djeca i djeca svakog od njih;
- 2) partneri u zajednici života lica istog pola;
- 3) krvni srodnici i srodnici iz usvojenja u pravoj liniji bez ograničenja, a u pobočnoj liniji zaključno sa četvrtim stepenom srodstva;
- 4) tazbinski srodnici zaključno sa drugim stepenom srodstva u bračnoj ili vanbračnoj zajednici;
- 5) partneri u intimnoj vezi;
- 6) lica koja žive u istom porodičnom domaćinstvu, bez obzira na srodstvo;
- 7) lica koja imaju zajedničko dijete ili je dijete na putu da bude rođeno i u slučaju da nikad nijesu živjela u istom porodičnom domaćinstvu;
- 8) bivši bračni ili vanbračni supružnici i bivši partneri u zajednici života lica istog pola;
- 9) bivši tazbinski srodnici zaključno sa drugim stepenom srodstva i bivši partneri u intimnoj vezi.

Dijete je lice koje nije navršilo 18 godina života.

Nasilje nad ženama

Član 4

Nasilje nad ženama, u smislu ovog zakona, predstavlja svaku radnju rodno zasnovanog nasilja usmjerenu protiv žene ili djevojčice zato što je žena ili djevojčica, ili koja nesrazmjerno pogađa žene ili djevojčice, kojom se ugrožava ili povređuje fizički, psihički ili ekonomski integritet, mentalno zdravlje ili spokojstvo, uključujući i prijetnje takvim radnjama, prinudu ili proizvoljno lišenje slobode, bez obzira na to da li se vrši u javnom ili privatnom životu.

Žrtva

Član 5

Žrtvom, u smislu ovog zakona, smatra se svako lice koje je pretrpjelo štetu neposredno prouzrokovanu nasiljem u porodici ili nasiljem nad ženama (u daljem tekstu: nasilje), uključujući i dijete koje je pretrpjelo štetu usljed prisustvovanja nasilju u porodici.

Pravo na pomoć i zaštitu

Član 6

Žrtva nasilja (u daljem tekstu: žrtva) ima pravo na psihosocijalnu i pravnu pomoć i socijalnu i medicinsku zaštitu, u skladu sa zakonom.

Zaštita žrtve obezbjeđuje se i izricanjem zaštitnih mjera.

Posebnu pomoć i zaštitu uživa žrtva koja je dijete, starije lice, lice sa invaliditetom ili drugo lice sa poteškoćama i smetnjama u razvoju i lice koje nije sposobno da se o sebi stara, u skladu sa zakonom.

Primjena odredaba drugog zakona na prava djeteta kao žrtve, oštećenog ili svjedoka

Član 7

Na prava djeteta kao žrtve, oštećenog ili svjedoka u postupku zaštite od nasilja u porodici primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje postupanje prema maloljetnicima u krivičnom postupku, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

Institucije koje se bave zaštitom

Član 8

Organ uprave nadležan za policijske poslove (u daljem tekstu: policija), sud za prekršaje, Državno tužilaštvo, centar za socijalni rad ili druga ustanova socijalne i dječje zaštite, zdravstvena ustanova, kao i drugi organ i ustanova koji se bave zaštitom dužni su da u okviru svojih ovlašćenja pruže potpunu i koordiniranu zaštitu koja je neophodna za zaštitu žrtve u zavisnosti od stepena njene ugroženosti.

Nevladina organizacija, drugo pravno i fizičko lice mogu pružiti zaštitu u skladu sa zakonom.

Organi i ustanove iz stava 1 ovog člana dužni su da u skladu sa zakonom daju prioritet rješavanju slučajeva nasilja i obezbijede međusobno obavješćavanje i pomoć radi sprečavanja i otkrivanja nasilja, otklanjanja uzroka i pružanja pomoći žrtvi u uspostavljanju uslova za bezbjedan život.

Organi i ustanove iz stava 1 ovog člana dužni su da žrtvi koja je lice sa invaliditetom ili drugo lice sa poteškoćama i smetnjama u razvoju pruže zaštitu u skladu sa individualnim potrebama žrtve.

Prilikom pružanja zaštite organi i ustanove iz stava 1 ovog člana dužni su da štite dostojanstvo žrtve.

Hitnost postupka

Član 9

U postupcima koji se odnose na zaštitu, organi i ustanove iz člana 8 stav 1 ovog zakona dužni su da postupaju hitno, vodeći računa da su interes i dobrobit žrtve, a naročito ako je žrtva dijete, starije lice, lice sa invaliditetom i lice koje nije sposobno da se o sebi stara, prioritet u tim postupcima.

Upotreba rodno osjetljivog jezika

Član 10

Izrazi koji se u ovom zakonu koriste za fizička lica u muškom rodu podrazumijevaju iste izraze u ženskom rodu.

II. ZAŠTITA ŽRTVE

1. Oblici i načini pružanja pomoći i zaštite

Oblici nasilja u porodici

Član 11

Ugrožavanjem fizičkog, psihičkog ili ekonomskog integriteta, mentalnog zdravlja i spokojsva drugog člana porodice smatra se posebno ako član porodice:

- 1) upotrijebi fizičku silu usljed koje nije nastupila tjelesna povreda drugog člana porodice;
- 2) prijeti napadom ili izaziva opasnost koja može prouzrokovati osjećaj lične nesigurnosti ili psihički bol drugog člana porodice;

3) verbalno napada, psuje, naziva pogrđnim imenom ili na drugi način vrijeđa drugog člana porodice;

4) ograničava drugom članu porodice slobodu komuniciranja sa trećim licima;

5) iscrpljuje radom ili uskraćuje san ili drugu vrstu odmora, prijeti izbacivanjem iz stana ili drugog prostora za stanovanje i/ili oduzimanjem djece;

6) uhodi ili na drugi način grubo uznemirava drugog člana porodice;

7) oštećuje ili uništava zajedničku imovinu ili imovinu drugog člana porodice ili pokušava da to učini;

8) uskraćuje osnovna sredstva za egzistenciju drugom članu porodice;

9) drskim ponašanjem ugrožava porodični mir drugog člana porodice; ili

10) uskraćuje, ograničava kretanje ili uništava pomagala ili opremu članu porodice koji je lice sa invaliditetom.

Ugrožavanjem fizičkog, psihičkog ili ekonomskog integriteta, mentalnog zdravlja i spokojsva drugog člana porodice smatra se i ako član porodice ne vodi dovoljno brigu o:

1) ishrani, higijeni, odijevanju, medicinskoj zaštiti ili redovnom pohađanju škole ili ne sprječava dijete u štetnom druženju, skitnji, prosjačenju ili krađi ili na drugi način u većoj mjeri zanemaruje podizanje i vaspitanje djeteta;

2) ishrani, higijeni, odijevanju ili medicinskoj zaštiti drugog člana porodice o kome je dužan da se stara, a kome je potrebna posebna pomoć zbog bolesti, invaliditeta, starosti ili drugih ličnih svojstava zbog kojih nije sposoban da se stara o sebi.

Težim oblikom nasilja u porodici smatra se prikrivanje člana porodice koji je lice sa invaliditetom ili drugo lice sa poteškoćama i smetnjama u razvoju.

Oblici nasilja nad ženama

Član 12

Ugrožavanjem fizičkog, psihičkog ili ekonomskog integriteta, mentalnog zdravlja i spokojsva žene ili djevojčice smatra se posebno ako lice:

1) upotrijebi fizičku silu usljed koje nije nastupila tjelesna povreda žene ili djevojčice;

2) prijeti napadom ili izaziva opasnost koja može prouzrokovati osjećaj lične nesigurnosti ili psihički bol kod žene ili djevojčice;

3) verbalno napada, psuje, naziva pogrđnim imenom ili na drugi način vrijeđa ženu ili djevojčicu;

4) ograničava ženi ili djevojčici slobodu komuniciranja sa trećim licima;

5) iscrpljuje radom ili uskraćuje san ili drugu vrstu odmora, prijeti izbacivanjem iz stana ili drugog prostora za stanovanje i/ili oduzimanjem djece;

6) uhodi ili na drugi način grubo uznemirava ženu ili djevojčicu;

7) oštećuje ili uništava imovinu ili pokušava da to učini;

8) uskraćuje osnovna sredstva za egzistenciju žene i djevojčice;

9) drskim ponašanjem ugrožava mir žene ili djevojčice;

10) uskraćuje, ograničava kretanje ili uništava pomagala ili opremu ženi ili djevojčici koja je lice sa invaliditetom.

Dužnost prijavljivanja nasilja

Član 13

Državni organ, drugi organ, zdravstvena, obrazovna i druga ustanova dužni su da prijave policiji učinjeno nasilje za koje saznaju u vršenju poslova iz svoje nadležnosti, odnosno djelatnosti.

Prijavu o učinjenom nasilju dužno je da policiji podnese odgovorno lice u organu ili ustanovi iz stava 1 ovog člana, kao i zdravstveni i socijalni radnik, nastavnik, vaspitač i drugo lice koje sazna za učinjeno nasilje u vršenju svojih poslova.

Lice iz stava 2 ovog člana koje ima neposredno saznanje da je dijete svjedok nasilja u porodici u prijavi o učinjenom nasilju dužno je da to posebno naznači.

Sud za prekršaje i policija dužni su da obavijeste centar za socijalni rad o prijavljenom nasilju.

Hitna intervencija

Član 14

Nakon saznanja za nasilje, policija će bez odlaganja preduzeti radnje i mjere u cilju zaštite žrtve, u skladu sa ovim zakonom i zakonima kojima se uređuje rad i ovlašćenja policije, prekršajni postupak, krivični postupak i zaštita svjedoka.

Žrtva ima pravo da nakon podnošenja prijave bude ispitana bez neopravdanog odlaganja, kao i da se sva dalja saslušanja žrtve sprovode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe prekršajnog postupka.

Centar za socijalni rad, odnosno druga ustanova socijalne i dječje zaštite, zdravstvena ustanova, kao i drugi organ i ustanova koji se bave zaštitom dužni su da, bez odlaganja, pruže zaštitu i pomoć žrtvi u skladu sa svojim nadležnostima.

Organi i ustanove iz stava 3 ovog člana dužni su da vode brigu o svim potrebama žrtve i omogućе joj pristup svim oblicima pomoći i zaštite.

Žrtva ima pravo da bude obaviještena od strane policije i suda za prekršaje o mjerama i radnjama preduzetim povodom njene prijave, da podnese pritužbu zbog nepreduzimanja radnji, kao i da bude obaviještena o donošenju rješenja o zadržavanju učinioca nasilja.

Plan pomoći žrtvi

Član 15

Centar za socijalni rad obrazuje stručni tim od predstavnika te ustanove, organa i službi lokalne uprave, policije, nevladinih organizacija i stručnjaka koji se bave pitanjima porodice, radi utvrđivanja plana pomoći žrtvi i koordinacije aktivnosti u procesu pomoći žrtvi, u skladu sa njenim potrebama i izborom.

Plan pomoći žrtvi posebno sadrži mjere koje je potrebno preduzeti u skladu sa zakonom kojim se uređuje socijalna i dječja zaštita. Ako je žrtva dijete, plan pomoći žrtvi sadrži i mjere za zaštitu djeteta u skladu sa zakonom kojim se uređuju porodični odnosi.

Radi sprovođenja aktivnosti iz stava 1 ovog člana, stručni tim može obrazovati i drugi organ, ustanova ili organizacija koja se bavi zaštitom.

Socijalna zaštita

Član 16

Socijalna zaštita žrtve pruža se u skladu sa zakonom kojim se uređuje socijalna i dječja zaštita.

Pravna pomoć

Član 17

Žrtva ima pravo na besplatnu pravnu pomoć, u skladu sa posebnim zakonom.

Obezbjedenje žrtve

Član 18

Policijski službenik je dužan da prati žrtvu u stan ili drugi prostor za stanovanje prilikom uzimanja ličnih stvari koje su joj neophodne u svakodnevnom životu, osim ako se žrtva tome izričito protivi.

Radnja iz stava 1 ovog člana može se izvršiti i radi obezbjeđenja privremenog smještaja i zbrinjavanja žrtve.

Povjerljivost postupanja

Član 19

Organi, ustanove, organizacije i druga pravna i fizička lica iz člana 8 stav 1 ovog zakona dužni su da čuvaju povjerljivost informacija i obezbijede zaštitu podataka o ličnosti, u skladu sa zakonom.

O žrtvi ili članu porodice koji je učinio nasilje (u daljem tekstu: učinilac nasilja) ne smije se javno objaviti informacija na osnovu koje se može prepoznati žrtva ili član porodice žrtve, osim ako je punoljetna žrtva sa tim izričito saglasna.

Povjerljivo lice

Član 20

Žrtva može izabrati lice koje će prisustvovati svim postupcima i radnjama u vezi zaštite (u daljem tekstu: povjerljivo lice).

Povjerljivo lice može biti član porodice, lice iz organa, ustanove, nevladine organizacije i drugog pravnog lica ili drugo lice u koje žrtva ima povjerenje.

Povjerljivo lice ne može biti učinilac nasilja.

Žrtva može izabrati povjerljivo lice prije ili u toku postupka i preduzimanja radnji u vezi zaštite.

Nadležni organi su obavezni da omoguće prisustvo povjerljivog lica u svim postupcima i radnjama u koje je uključena žrtva, a koji su u vezi sa odnosima u porodici kao ni bilo koje drugo lice koje je svjedok u postupku.

Multidisciplinarni tim i princip saradnje

Član 21

Radi organizovanja, praćenja i unaprjeđenja koordinirane i efikasne zaštite organ ili ustanova iz člana 8 stav 1 ovog zakona može obrazovati tim od stručnjaka iz oblasti socijalne i dječje zaštite, zdravstvene zaštite, policijske zaštite, zaštite ljudskih prava i sloboda, kao i predstavnika nevladinih organizacija koje se bave zaštitom.

2. Zaštitne mjere

Svrha zaštitnih mjera

Član 22

Zaštitne mjere se izriču radi sprječavanja i suzbijanja nasilja, otklanjanja posljedica učinjenog nasilja i preduzimanja efikasnih mjera prevaspitanja učinioca nasilja i otklanjanja okolnosti koje pogoduju ili podstiču vršenje novog nasilja.

Vrste zaštitnih mjera

Član 23

Učiniocu nasilja može se izreći jedna ili više zaštitnih mjera:

- 1) udaljenje iz stana ili drugog prostora za stanovanje (u daljem tekstu: udaljenje iz stana);
- 2) zabrana približavanja;
- 2a) zabrana kontaktiranja;
- 3) zabrana uznemiravanja;
- 3a) zabrana uhođenja;
- 4) obavezno liječenje od zavisnosti;
- 5) obavezni psihosocijalni tretman.

Prilikom izricanja mjera iz stava 1 ovog člana mora se voditi računa o najboljem interesu djeteta.

Organi i ustanove iz člana 8 stav 1 ovog zakona dužni su da učiniocu nasilja pruže odgovarajuće informacije o njegovim pravima.

Udaljenje iz stana

Član 24

Udaljenje iz stana može se izreći učiniocu nasilja koji sa žrtvom živi u stanu ili drugom prostoru za stanovanje, bez obzira na svojinska i druga prava učinioca nasilja i žrtve na stanu ili drugom prostoru za stanovanje, ako postoji opasnost da ponovo učini nasilje.

Učinilac nasilja kome je izrečeno udaljenje iz stana dužan je da odmah napusti stan ili drugi prostor za stanovanje.

Udaljenje iz stana izriče se u trajanju koje ne može biti kraće od trideset dana niti duže od jedne godine.

Zabrana približavanja

Član 25

Zabrana približavanja žrtvi može se izreći učiniocu nasilja ako postoji opasnost da ponovo učini nasilje ili ako bi prisustvo učinioca nasilja u blizini žrtve stvaralo visok stepen duševne patnje koja, kraće ili duže vrijeme, onemogućava normalne psihičke aktivnosti žrtve.

Sud za prekršaje je dužan da u rješenju o zabrani približavanja odredi mjesto ili područje u kojem se učinilac nasilja ne smije približiti žrtvi.

Zabrana približavanja izriče se u trajanju koje ne može biti kraće od trideset dana niti duže od jedne godine.

Zabrana kontaktiranja

Član 26

Zabrana kontaktiranja sa žrtvom može se izreći učiniocu nasilja ako postoji opasnost da ponovo učini nasilje ili ako bi kontaktiranje kod žrtve stvaralo visok stepen duševne patnje koja, kraće ili duže vrijeme, onemogućava normalne psihičke aktivnosti žrtve.

Sud za prekršaje je dužan da u rješenju o zabrani kontaktiranja odredi način na koji učinilac nasilja ne smije kontaktirati žrtvu.

Zabrana kontaktiranja izriče se u trajanju koje ne može biti kraće od trideset dana niti duže od jedne godine.

Zabrana uznemiravanja

Član 27

Zabrana uznemiravanja i uhođenja žrtve može se izreći učiniocu nasilja ako postoji opasnost da ponovo učini nasilje.

Zaštitna mjera iz stava 1 ovog člana izriče se u trajanju koje ne može biti kraće od trideset dana niti duže od jedne godine.

Zabrana uhođenja

Član 28

Zabrana uhođenja žrtve može se izreći učiniocu nasilja ako postoji opasnost da ponovo učini nasilje.

Zaštitna mjera iz stava 1 ovog člana izriče se u trajanju koje ne može biti kraće od trideset dana niti duže od jedne godine.

Obavezno liječenje od zavisnosti

Član 29

Obavezno liječenje od zavisnosti može se izreći učiniocu nasilja koji usljed zavisnosti od alkohola, opojnih droga ili psihotropnih supstanci učini nasilje, a postoji opasnost da zbog te zavisnosti ponovo učini nasilje.

Zaštitna mjera iz stava 1 ovog člana traje dok postoji potreba za liječenjem, ali ne duže od jedne godine.

Obavezni psihosocijalni tretman

Član 30

Obavezni psihosocijalni tretman može se izreći učiniocu nasilja radi otklanjanja uzroka nasilničkog ponašanja i prevaspitanja, odnosno u cilju smanjivanja i otklanjanja opasnosti da ponovo učini nasilje.

Zaštitna mjera iz stava 1 ovog člana traje do prestanka razloga zbog kojeg je izrečena, ali ne kraće od šest mjeseci.

Bliži način određivanja i sprovođenja zaštitne mjere iz stava 1 ovog člana propisuje organ državne uprave nadležan za poslove socijalnog staranja, uz prethodno pribavljeno mišljenje organa državne uprave nadležnog za poslove zdravlja.

3. Postupak za određivanje zaštitnih mjera

Izricanje zaštitne mjere

Član 31

Zaštitna mjera se može izreći uz kaznu ili kao samostalna sankcija.

Sud za prekršaje može učiniocu nasilja izreći jednu ili više zaštitnih mjera kad postoje uslovi za njihovo izricanje propisani ovim zakonom.

Vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava se u vrijeme trajanja zaštitne mjere.

Sud za prekršaje može odlučiti da se produži vrijeme trajanja zaštitnih mjera iz čl. 24 do 30 ovog zakona ako nijesu prestali razlozi zbog kojih su one određene, ali ne duže od dvije godine.

Žrtva ima pravo da bude obaviještena o izrečenim zaštitnim mjerama, a na njen zahtjev i o odluci kojom se pravosnažno okončava postupak.

Podnosioci zahtjeva

Član 32

Zahtjev za određivanje zaštitne mjere (u daljem tekstu: zahtjev) mogu podnijeti žrtva ili njen zastupnik, centar za socijalni rad, odnosno druga ustanova socijalne i dječje zaštite, policija ili državni tužilac.

Zaštitnu mjeru sud za prekršaje može odrediti i po službenoj dužnosti.

Naredba

Član 33

Polijski službenik može, radi otklanjanja opasnosti po fizički integritet žrtve, narediti učiniocu nasilja udaljenje ili zabranu vraćanja u stan ili drugi prostor za stanovanje, koja ne može trajati duže od tri dana.

Pisano naređenje o udaljenju ili zabrani vraćanja u stan ili drugi prostor za stanovanje policijski službenik mora uručiti učiniocu nasilja i žrtvi odmah, a najkasnije u roku od dva časa, u prisustvu punoljetnog lica koje može biti drugi policijski službenik, a koje nije član porodice.

Pisano naređenje iz stava 2 ovog člana mora da sadrži: dan i čas udaljenja ili zabrane vraćanja u stan ili drugi prostor za stanovanje; granice područja u kojima se učinilac nasilja ne smije kretati, boraviti ili približiti žrtvi i adresu boravka učinioca nasilja za vrijeme trajanja udaljenja ili zabrane vraćanja.

Prilikom napuštanja stana ili drugog prostora za stanovanje učinilac nasilja ima pravo da uzme svoje lične stvari neophodne za svakodnevni život i obavezu da preda policijskom službeniku ključeve od stana ili drugog prostora za stanovanje.

Polijski službenik pisano naređenje iz stava 2 ovog člana prilaže uz službeni izvještaj o događaju i o tome odmah, a najkasnije u roku od 12 časova, obavještava sud za prekršaje i centar za socijalni rad.

Sud za prekršaje će, u roku iz stava 1 ovog člana, odlučiti da li će izreći zaštitnu mjeru.

Bliži sadržaj i izgled obrasca pisanog naređenja iz stava 2 ovog člana i način sprovođenja radnji u primjeni odredaba ovog člana propisuje organ državne uprave nadležan za unutrašnje poslove.

Izricanje zaštitne mjere prije i u toku postupka

Član 34

Ako ocijeni da je neophodno da se žrtva bez odlaganja zaštiti, sud za prekršaje može prije pokretanja i u toku postupka izreći zaštitnu mjeru, najkasnije u roku od 48 časova od časa prijema zahtjeva.

Sud za prekršaje može zatražiti od centra za socijalni rad ili druge ustanove socijalne i dječje zaštite da mu pruži pomoć u pribavljanju potrebnih dokaza i da iznese svoje mišljenje o svrsishodnosti tražene zaštitne mjere.

Ako je zahtjev podnesen prije pokretanja postupka, a podnosilac tog zahtjeva u roku od osam dana ne podnese zahtjev za pokretanje postupka, sud za prekršaje će ukinuti izrečenu zaštitnu mjeru.

Sud za prekršaje je dužan da podnosioca zahtjeva upozori na posljedice propuštanja podnošenja zahtjeva iz stava 3 ovog člana.

Žalba

Član 35

Protiv rješenja o određivanju zaštitne mjere može se izjaviti žalba u roku od tri dana od dana dostavljanja rješenja.

O žalbi odlučuje drugostepeni organ u roku od tri dana od dana prijema žalbe.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja o određivanju zaštitne mjere.

Produženje, prestanak i zamjena zaštitne mjere izrečene prije i u toku postupka

Član 36

Zaštitna mjera izrečena prije i u toku postupka može trajati dok ne prestanu razlozi zbog kojih je mjera određena, a najduže do okončanja postupka.

Prije pravosnažnog okončanja postupka sud za prekršaje može zaštitnu mjeru izrečenu prije i u toku postupka zamijeniti drugom zaštitnom mjerom.

Obaveznost postupanja po zaštitnoj mjeri

Član 37

Učinilac nasilja je dužan da postupi u skladu sa izrečenom zaštitnom mjerom.

Lice koje u djelokrugu svog rada sazna da učinilac nasilja ne postupa u skladu sa izrečenom zaštitnom mjerom dužno je da o tome obavijesti sud za prekršaje, centar za socijalni rad, odnosno drugu ustanovu socijalne i dječje zaštite, policiju ili državnog tužioca.

Izvršenje rješenja

Član 38

Rješenje o izrečenoj zaštitnoj mjeri sud za prekršaje je dužan da dostavi odmah organu ili ustanovi nadležnoj za sprovođenje izvršenja, a najkasnije u roku od tri dana od dana donošenja rješenja.

Rješenje o izrečenoj zaštitnoj mjeri iz čl. 24 do 28 ovog zakona dostavlja se na izvršenje policiji.

Rješenje o izrečenoj zaštitnoj mjeri iz čl. 29 i 30 ovog zakona dostavlja se organu, odnosno ustanovi koja izvršava zaštitnu mjeru u skladu sa zakonom kojim se uređuje liječenje i rehabilitacija zavisnika od psihoaktivnih supstanci (alkoholičari i narkomani) i lica sa drugim poremećajima ponašanja.

Bliži način izvršenja rješenja o izrečenoj zaštitnoj mjeri iz čl. 24 do 28 ovog zakona propisuje organ državne uprave nadležan za unutrašnje poslove, a bliži način izvršenja rješenja o izrečenoj zaštitnoj mjeri iz čl. 29 i 30 ovog zakona propisuje organ državne uprave nadležan za poslove zdravlja.

Dostavljanje rješenja i evidencija

Član 39

Rješenje o izrečenoj zaštitnoj mjeri sud za prekršaje je dužan da dostavi centru za socijalni rad na čijoj teritoriji žrtva i učinilac nasilja imaju prebivalište ili boravište.

Evidenciju o prijavljenim slučajevima nasilja, žrtvama, učiniocima nasilja, izrečenim zaštitnim mjerama, kao i o drugim mjerama zaštite i pomoći vode organi i ustanove iz člana 8 stav 1 ovog zakona, u skladu sa svojim nadležnostima i dostavljaju je organu državne uprave nadležnom za ljudska i manjinska prava.

Shodna primjena zakona

Član 40

Na postupak određivanja i sprovođenja zaštitnih mjera primjenjuju se odredbe zakona kojima se uređuje rad i ovlašćenja policije, prekršajni postupak, krivični postupak, krivične sankcije i njihova primjena i izvršenje, ukoliko ovim zakonom nije drukčije uređeno.

Na prava žrtve krivičnog djela u krivičnom postupku shodno će se primjenjivati odredbe Zakonika o krivičnom postupku.

III. KAZNENE ODREDBE

Prekršajna odgovornost člana porodice

Član 41

Novčanom kaznom od 300 do 1.000 eura ili kaznom zatvora od najmanje deset dana kazniće se za prekršaj fizičko lice - član porodice, ako:

1) upotrijebi fizičku silu usljed koje nije nastupila tjelesna povreda drugog člana porodice (član 11 stav 1 tačka 1);

2) prijeti napadom ili izaziva opasnost koja može prouzrokovati osjećaj lične nesigurnosti ili psihički bol drugog člana porodice (član 11 stav 1 tačka 2);

3) verbalno napada, psuje, naziva pogrđnim imenom ili na drugi način vrijeđa drugog člana porodice (član 11 stav 1 tačka 3);

4) ograničava drugom članu porodice slobodu komuniciranja sa trećim licima (član 11 stav 1 tačka 4);

5) iscrpljuje radom ili uskraćuje san ili drugu vrstu odmora, prijeti izbacivanjem iz stana ili drugog prostora za stanovanje i/ili oduzimanjem djece (član 11 stav 1 tačka 5);

6) uhodi ili na drugi način grubo uznemirava drugog člana porodice (član 11 stav 1 tačka 6);

7) oštećuje ili uništava zajedničku imovinu ili imovinu drugog člana porodice ili pokušava da to učini (član 11 stav 1 tačka 7);

8) uskraćuje osnovna sredstva za egzistenciju drugom članu porodice (član 11 stav 1 tačka 8);

9) drskim ponašanjem ugrožava porodični mir drugog člana porodice (član 11 stav 1 tačka 9);
ili

10) uskraćuje, ograničava kretanje ili uništava pomagala ili opremu članu porodice koji je lice sa invaliditetom (član 11 stav 1 tačka 10).

Novčanom kaznom od najmanje 300 eura ili kaznom zatvora od najmanje 20 dana kazniće se za prekršaj punoljetni član porodice ako u prisustvu djeteta učini nasilje iz stava 1 ovog člana.

Novčanom kaznom od najmanje 500 eura ili kaznom zatvora od najmanje 30 dana kazniće se za prekršaj član porodice koji učini nasilje iz stava 1 ovog člana ako je žrtva djeteta.

Novčanom kaznom od najmanje 1.000 eura ili kaznom zatvora od najmanje 60 dana kazniće se za prekršaj član porodice koji prikriva člana porodice koji je lice sa invaliditetom ili drugo lice sa poteškoćama i smetnjama u razvoju (član 11 stav 3).

Prekršajna odgovornost za zanemarivanje

Član 42

Novčanom kaznom od 300 do 1000 eura ili kaznom zatvora od najmanje deset dana kazniće se za prekršaj član porodice ako ne vodi dovoljno brigu:

1) o ishrani, higijeni, odijevanju, medicinskoj zaštiti ili redovnom pohađanju škole ili ne sprečava djeteta u štetnom druženju, skitnji, prosjačenju ili krađi ili na drugi način u većoj mjeri zanemaruje podizanje i vaspitanje djeteta (član 11 stav 2 tačka 1);

2) o ishrani, higijeni, odijevanju ili medicinskoj zaštiti drugog člana porodice o kome je dužan da se stara, a kome je potrebna posebna pomoć zbog bolesti, invaliditeta, starosti ili drugih ličnih svojstava zbog kojih nije sposoban da se stara o sebi (član 11 stav 2 tačka 2).

Prekršajna odgovornost učinioca nasilja nad ženom

Član 43

Novčanom kaznom od 300 do 1000 eura ili kaznom zatvora od najmanje deset dana kazniće se za prekršaj fizičko lice ako:

1) upotrijebi fizičku silu usljed koje nije nastupila tjelesna povreda žene ili djevojčice (član 12 stav 1 tačka 1);

2) prijeti napadom ili izaziva opasnost koja može prouzrokovati osjećaj lične nesigurnosti ili psihički bol žene ili djevojčice (član 12 stav 1 tačka 2);

3) verbalno napada, psuje, naziva pogrđnim imenom ili na drugi način vrijeđa ženu ili djevojčicu (član 12 stav 1 tačka 3);

- 4) ograničava ženi ili djevojčici slobodu komuniciranja sa trećim licima (član 12 stav 1 tačka 4);
- 5) iscrpljuje ženu ili djevojčicu radom ili uskraćuje san ili drugu vrstu odmora, prijeti izbacivanjem iz stana ili drugog prostora za stanovanje i/ili oduzimanjem djece (član 12 stav 1 tačka 5);
- 6) uhodi ili na drugi način grubo uznemirava ženu ili djevojčicu (član 12 stav 1 tačka 6);
- 7) oštećuje ili uništava imovinu žene ili djevojčice ili pokušava da to učini (član 12 stav 1 tačka 7);
- 8) uskraćuje osnovna sredstva za egzistenciju ženi ili djevojčici (član 12 stav 1 tačka 8);
- 9) drskim ponašanjem ugrožava mir žene ili djevojčice (član 12 stav 1 tačka 9); ili
- 10) uskraćuje, ograničava kretanje ili uništava pomagala ili opremu ženi ili djevojčici koja je lice sa invaliditetom (član 12 stav 1 tačka 10).

Odgovornost za nepostupanje po naredbi

Član 44

Kaznom zatvora od najmanje trideset dana kazniće se za prekršaj učinilac nasilja ako ne postupi po naredbi policijskog službenika o udaljenju ili zabrani vraćanja u stan ili drugi prostor za stanovanje (član 33 st. 1 i 2).

Prekršajna odgovornost drugog lica

Član 45

Novčanom kaznom od 100 eura do 500 eura kazniće se za prekršaj:

1) odgovorno lice u državnom organu, drugom organu, zdravstvenoj, obrazovnoj i drugoj ustanovi, zdravstveni i socijalni radnik, nastavnik, vaspitač i drugo lice ako ne prijavi policiji učinjeno nasilje za koje sazna u vršenju svojih poslova (član 13 stav 2);

2) lice koje u djelokrugu svog rada sazna da učinilac nasilja ne postupa u skladu sa izrečenom zaštitnom mjerom i o tome ne obavijesti sud za prekršaje, centar za socijalni rad ili drugu ustanovu socijalne i dječje zaštite, policiju ili državnog tužioca (član 38 stav 2).

IV. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Donošenje podzakonskih akata

Član 46

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Prestanak važenja propisa

Član 47

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o sprečavanju nasilja u porodici („Službeni list CG“, br. 54/24).

Stupanje na snagu

Član 48

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbi člana 16 tačka 5 Ustava Crne Gore kojim je propisano da se zakonom u skladu sa Ustavom uređuju druga pitanja od interesa za Crnu Goru.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji za 2026. godinu predviđeno je donošenje Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti od nasilja u porodici, sa ciljem unapređenja normativnog okvira u oblasti zaštite od nasilja, jačanja preventivnih mehanizama, unapređenja položaja žrtava i daljeg usklađivanja nacionalnog zakonodavstva sa pravnom tekovinom Evropske unije i međunarodnim standardima.

Ova obaveza utvrđena je Akcionim planom za Poglavlje 23 – Pravosuđe i temeljna prava, a usvajanje zakona planirano je za treći kvartal 2026. godine, u skladu sa Programom rada Vlade Crne Gore za 2026. godinu, Akcionim planom za sprovođenje Strategije reforme pravosuđa 2024–2027 i Akcionim planom za sprovođenje Strategije zaštite prava žrtava krivičnih djela 2025–2029, za period 2025–2027. godine.

Međutim, tokom izrade Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti od nasilja u porodici utvrđeno je da obim i sadržina potrebnih izmjena prevazilaze okvir parcijalnih intervencija u važeći zakon. Imajući u vidu potrebu potpunijeg usklađivanja sa Konvencijom Savjeta Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici („Istanbulska konvencija“), kao i potrebu sistemskog unapređenja postojećih zakonskih rješenja u skladu sa uočenim potrebama u praksi, ocijenjeno je da je cjelishodnije donijeti novi zakon kojim će se na sveobuhvatan i sistematičan način urediti oblast zaštite od nasilja u porodici i nasilja nad ženama.

III. USAGLAŠENOST SA PRAVNOM TEKOVINOM EVROPSKE UNIJE I POTVIRĐENIM MEĐUNARODNIM KONVENCIJAMA

Predlog zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja nad ženama sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim međunarodnim dokumentom:

- ✓ Konvencija Savjeta Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici

IV. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA

Članom 1 Predloga zakona određuje se predmet uređivanja ovog zakona. Propisuje se da se zaštita od nasilja u porodici i nasilja nad ženama ostvaruje u skladu sa ovim zakonom i potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima. Ovom odredbom utvrđuje se pravni osnov za ostvarivanje zaštite od nasilja u porodici i nasilja nad ženama.

Članom 2 Predloga zakona definiše se pojam nasilja u porodici. Propisuje se da nasilje u porodici predstavlja činjenje ili nečinjenje člana porodice kojim se ugrožava fizički, psihički ili ekonomski integritet, mentalno zdravlje ili spokojstvo drugog člana porodice, bez obzira na mjesto izvršenja nasilja i činjenicu da li učinilac nasilja živi ili je živio u istom porodičnom domaćinstvu sa žrtvom. Ovom odredbom određuje se pojam nasilja u porodici u skladu sa savremenim standardima zaštite žrtava.

Članom 3 Predloga zakona određuje se krug lica koja se smatraju članovima porodice u smislu ovog zakona. Propisuje se da se članovima porodice smatraju bračni i vanbračni supružnici, partneri u zajednici života lica istog pola, krvni i tazbinski srodnici, partneri u intimnoj vezi, lica koja žive u

istom porodičnom domaćinstvu, lica koja imaju zajedničko dijete ili očekuju zajedničko dijete, kao i bivši bračni i vanbračni supružnici i bivši partneri. Takođe se propisuje da je dijete lice koje nije navršilo 18 godina života. Ovom odredbom precizno se određuje krug lica na koja se primjenjuju odredbe ovog zakona.

Članom 4 Predloga zakona definiše se pojam nasilja nad ženama. Propisuje se da nasilje nad ženama predstavlja svaki oblik rodno zasnovanog nasilja usmjerenog protiv žene ili djevojčice zbog njenog pola ili koje nesrazmjerno pogađa žene i djevojčice, uključujući prijetnje takvim radnjama, prinudu i proizvoljno lišenje slobode, bez obzira da li se vrši u javnom ili privatnom životu. Ovom odredbom domaće zakonodavstvo dodatno se usklađuje sa Konvencijom Savjeta Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici („Istanbulska konvencija“).

Članom 5 Predloga zakona definiše se pojam žrtve. Propisuje se da je žrtva svako lice koje je pretrpjelo štetu neposredno prouzrokovanu nasiljem u porodici ili nasiljem nad ženama, uključujući dijete koje je pretrpjelo štetu usljed prisustvovanja nasilju u porodici. Ovom odredbom obezbjeđuje se sveobuhvatna zaštita svih lica koja trpe posljedice nasilja.

Članom 6 Predloga zakona uređuju se prava žrtve na pomoć i zaštitu. Propisuje se pravo žrtve na psihosocijalnu i pravnu pomoć, socijalnu i medicinsku zaštitu, kao i zaštitu putem izricanja zaštitnih mjera. Posebna pomoć i zaštita obezbjeđuje se djeci, starijim licima, licima sa invaliditetom, licima sa poteškoćama i smetnjama u razvoju i drugim licima koja nijesu sposobna da se staraju o sebi. Ovom odredbom jača se sistem zaštite posebno ranjivih kategorija žrtava.

Članom 7 Predloga zakona uređuje se primjena posebnog zakona kojim se uređuje postupanje prema maloljetnicima u krivičnom postupku na prava djeteta kao žrtve, oštećenog ili svjedoka u postupku zaštite od nasilja u porodici, osim ako je ovim zakonom drukčije propisano. Ovom odredbom obezbjeđuje se primjena posebnih procesnih garancija radi zaštite najboljeg interesa djeteta.

Članom 8 Predloga zakona određuju se organi, ustanove i druga lica koja učestvuju u sistemu zaštite od nasilja. Propisuju se njihove obaveze u pogledu pružanja koordinirane i efikasne zaštite žrtava, međusobne saradnje, razmjene informacija i pružanja zaštite u skladu sa individualnim potrebama žrtve, naročito kada je riječ o licima sa invaliditetom i drugim ranjivim kategorijama. Ovom odredbom uspostavlja se koordinisan sistem institucionalne zaštite žrtava nasilja.

Članom 9 Predloga zakona propisuje se načelo hitnosti postupanja u postupcima zaštite od nasilja. Utvrđuje se obaveza nadležnih organa i ustanova da postupaju hitno, vodeći računa da su interes i dobrobit žrtve, a naročito djeteta, starijeg lica, lica sa invaliditetom i lica koje nije sposobno da se stara o sebi, prioritet u tim postupcima. Ovom odredbom obezbjeđuje se pravovremena i efikasna zaštita žrtava.

Članom 10 Predloga zakona propisuje se upotreba rodno osjetljivog jezika. Utvrđuje se da izrazi koji se koriste za fizička lica u muškom rodu podrazumijevaju iste izraze u ženskom rodu, čime se obezbjeđuje primjena principa rodne ravnopravnosti u tekstu zakona.

Članom 11 Predloga zakona uređuju se oblici nasilja u porodici. Propisuju se radnje i propuštanja koja predstavljaju nasilje u porodici, uključujući fizičko, psihičko i ekonomsko nasilje, zanemarivanje članova porodice, kao i teži oblik nasilja koji se ogleda u prikrivanju člana porodice koji je lice sa invaliditetom ili drugo lice sa poteškoćama i smetnjama u razvoju. Ovom odredbom preciziraju se oblici nasilja u porodici radi njihove lakše identifikacije i efikasnije zaštite žrtava.

Članom 12 Predloga zakona uređuju se oblici nasilja nad ženama. Propisuju se radnje koje predstavljaju fizičko, psihičko i ekonomsko nasilje nad ženama i djevojčicama, radi njihovog jasnijeg prepoznavanja i obezbjeđivanja odgovarajuće zaštite. Ovom odredbom dodatno se usklađuje nacionalno zakonodavstvo sa međunarodnim standardima u oblasti zaštite žena od nasilja.

Članom 13 Predloga zakona propisuje se dužnost prijavljivanja nasilja. Utvrđuje se obaveza državnih organa, drugih organa, ustanova, kao i odgovornih lica i stručnih radnika koji u vršenju svojih poslova saznaju za nasilje, da o tome bez odlaganja obavijeste policiju. Takođe, propisuje se obaveza posebno naznačavanja činjenice da je dijete svjedok nasilja, kao i obaveza policije i suda za prekršaje da o prijavljenom nasilju obavijeste centar za socijalni rad. Ovom odredbom jača se sistem ranog otkrivanja i prijavljivanja nasilja.

Članom 14 Predloga zakona uređuje se hitna intervencija nadležnih organa nakon saznanja za nasilje. Propisuju se obaveze policije i drugih nadležnih organa i ustanova u pogledu preduzimanja hitnih mjera radi zaštite žrtve, kao i prava žrtve na blagovremeno informisanje o preduzetim radnjama

i mjerama. Ovom odredbom obezbjeđuje se hitna i koordinisana zaštita žrtve neposredno nakon prijavljivanja nasilja.

Članom 15 Predloga zakona uređuje se izrada plana pomoći žrtvi. Propisuje se obrazovanje stručnog tima radi utvrđivanja plana pomoći i koordinacije aktivnosti u procesu pružanja zaštite, u skladu sa potrebama i izborom žrtve. Takođe se uređuje sadržina plana pomoći, kao i mogućnost obrazovanja stručnog tima od strane drugih organa, ustanova ili organizacija koje se bave zaštitom. Ovom odredbom obezbjeđuje se individualizovan i koordinisan pristup zaštiti žrtve.

Članom 16 Predloga zakona propisuje se da se socijalna zaštita žrtve ostvaruje u skladu sa zakonom kojim se uređuje socijalna i dječja zaštita. Ovom odredbom obezbjeđuje se povezivanje sistema zaštite od nasilja sa sistemom socijalne i dječje zaštite.

Članom 17 Predloga zakona propisuje se pravo žrtve na besplatnu pravnu pomoć u skladu sa posebnim zakonom. Ovom odredbom omogućava se žrtvi ostvarivanje prava na pravnu zaštitu bez finansijskih prepreka.

Članom 18 Predloga zakona uređuje se obezbjeđenje žrtve prilikom preuzimanja ličnih stvari iz stana ili drugog prostora za stanovanje. Propisuje se obaveza policijskog službenika da prati žrtvu prilikom preuzimanja stvari neophodnih za svakodnevni život, kao i mogućnost pružanja pomoći radi obezbjeđenja privremenog smještaja i zbrinjavanja žrtve. Ovom odredbom doprinosi se neposrednoj zaštiti bezbjednosti žrtve.

Članom 19 Predloga zakona uređuje se povjerljivost postupanja. Propisuje se obaveza nadležnih organa, ustanova i drugih lica da čuvaju povjerljivost informacija i zaštite podatke o ličnosti, kao i zabrana javnog objavljivanja podataka na osnovu kojih se može prepoznati žrtva ili član njene porodice, osim u zakonom propisanim slučajevima. Ovom odredbom štite se privatnost i dostojanstvo žrtve.

Članom 20 Predloga zakona uređuje se institut povjerljivog lica. Propisuje se pravo žrtve da izabere lice od povjerenja koje će prisustvovati postupcima i radnjama u vezi sa zaštitom, kao i obaveza nadležnih organa da omoguće njegovo prisustvo u skladu sa zakonom. Ovom odredbom pruža se dodatna podrška žrtvi tokom postupka zaštite.

Članom 21 Predloga zakona uređuje se obrazovanje multidisciplinarnog tima radi organizovanja, praćenja i unapređenja koordinisane i efikasne zaštite žrtava nasilja. Propisuje se mogućnost obrazovanja tima sastavljenog od stručnjaka iz različitih oblasti i predstavnika nevladinih organizacija koje se bave zaštitom od nasilja. Ovom odredbom jača se međuinstitucionalna saradnja u pružanju zaštite žrtvama.

Članom 22 Predloga zakona propisuje se svrha zaštitnih mjera. Utvrđuje se da se zaštitne mjere izriču radi sprječavanja i suzbijanja nasilja, otklanjanja posljedica učinjenog nasilja, prevaspitanja učinioca nasilja i otklanjanja okolnosti koje pogoduju ili podstiču vršenje novog nasilja. Ovom odredbom određuju se ciljevi zaštitnih mjera kao posebnog oblika zaštite žrtava.

Članom 23 Predloga zakona propisuju se vrste zaštitnih mjera koje se mogu izreći učiniocu nasilja, kao i obaveza vođenja računa o najboljem interesu djeteta prilikom njihovog izricanja. Takođe se propisuje obaveza nadležnih organa i ustanova da učiniocu nasilja pruže odgovarajuće informacije o njegovim pravima. Ovom odredbom uspostavlja se sistem zaštitnih mjera radi efikasnije zaštite žrtava i prevencije ponavljanja nasilja.

Članom 24 Predloga zakona uređuje se zaštitna mjera udaljenja iz stana ili drugog prostora za stanovanje. Propisuju se uslovi za njeno izricanje, obaveza učinioca nasilja da odmah napusti stan ili drugi prostor za stanovanje i trajanje ove zaštitne mjere. Ovom odredbom obezbjeđuje se neposredna zaštita žrtve od daljeg nasilja.

Članom 25 Predloga zakona uređuje se zaštitna mjera zabrane približavanja žrtvi. Propisuju se uslovi za njeno izricanje, obaveza suda za prekršaje da odredi mjesto ili područje zabrane približavanja i trajanje ove zaštitne mjere. Ovom odredbom nastoji se spriječiti ponavljanje nasilja i obezbijediti bezbjednost žrtve.

Članom 26 Predloga zakona uređuje se zaštitna mjera zabrane kontaktiranja sa žrtvom. Propisuju se uslovi za njeno izricanje, način određivanja zabrane kontaktiranja i trajanje ove zaštitne mjere. Ovom odredbom dodatno se jača zaštita žrtve od neželjenih kontakata i ponavljanja nasilja.

Članom 27 Predloga zakona uređuje se zaštitna mjera zabrane uznemiravanja žrtve. Propisuju se uslovi za njeno izricanje i trajanje ove zaštitne mjere. Ovom odredbom obezbjeđuje se zaštita žrtve od daljeg uznemiravanja od strane učinioca nasilja.

Članom 28 Predloga zakona uređuje se zaštitna mjera zabrane uhođenja žrtve. Propisuju se uslovi za njeno izricanje i trajanje ove zaštitne mjere. Ovom odredbom doprinosi se zaštiti žrtve od ponavljanja nasilja i drugih oblika ugrožavanja njene bezbjednosti.

Članom 29 Predloga zakona uređuje se zaštitna mjera obaveznog liječenja od zavisnosti. Propisuju se uslovi za njeno izricanje učiniocu nasilja koji je nasilje učinio usljed zavisnosti od alkohola, opojnih droga ili psihotropnih supstanci, kao i trajanje ove zaštitne mjere. Ovom odredbom nastoji se otkloniti jedan od uzroka nasilničkog ponašanja i spriječiti njegovo ponavljanje.

Članom 30 Predloga zakona uređuje se zaštitna mjera obaveznog psihosocijalnog tretmana. Propisuju se uslovi za njeno izricanje, trajanje tretmana i ovlašćenje za donošenje podzakonskog akta kojim će se bliže urediti način određivanja i sprovođenja ove zaštitne mjere. Ovom odredbom doprinosi se otklanjanju uzroka nasilničkog ponašanja i smanjenju rizika od ponavljanja nasilja.

Članom 31 Predloga zakona uređuje se izricanje zaštitnih mjera. Propisuje se način njihovog izricanja, mogućnost izricanja jedne ili više zaštitnih mjera, uslovi za produženje njihovog trajanja, kao i pravo žrtve da bude obaviještena o izrečenim zaštitnim mjerama i pravosnažnom okončanju postupka. Ovom odredbom uređuju se osnovna pravila za izricanje i trajanje zaštitnih mjera.

Članom 32 Predloga zakona određuju se lica ovlašćena za podnošenje zahtjeva za određivanje zaštitne mjere. Propisuje se da zahtjev mogu podnijeti žrtva ili njen zastupnik, centar za socijalni rad, odnosno druga ustanova socijalne i dječje zaštite, policija ili državni tužilac, kao i da sud za prekršaje može zaštitnu mjeru odrediti po službenoj dužnosti. Ovom odredbom omogućava se blagovremeno pokretanje postupka radi zaštite žrtve.

Članom 33 Predloga zakona uređuje se ovlašćenje policijskog službenika da izda naredbu o udaljenju ili zabrani vraćanja učinioca nasilja u stan ili drugi prostor za stanovanje radi otklanjanja neposredne opasnosti po fizički integritet žrtve. Propisuju se sadržina pisanog naređenja, način njegovog uručivanja, prava i obaveze učinioca nasilja, postupanje policije, kao i ovlašćenje za donošenje podzakonskog akta kojim će se bliže urediti sadržaj obrasca pisanog naređenja i način sprovođenja ove mjere. Ovom odredbom obezbjeđuje se hitna zaštita žrtve neposredno nakon izvršenog nasilja.

Članom 34 Predloga zakona uređuje se mogućnost izricanja zaštitne mjere prije pokretanja i u toku postupka. Propisuju se uslovi za njeno izricanje, rok za odlučivanje, mogućnost pribavljanja mišljenja centra za socijalni rad ili druge ustanove socijalne i dječje zaštite, kao i posljedice nepodnošenja zahtjeva za pokretanje postupka. Ovom odredbom omogućava se blagovremena zaštita žrtve i prije pravosnažnog okončanja postupka.

Članom 35 Predloga zakona uređuje se pravo na žalbu protiv rješenja o određivanju zaštitne mjere. Propisuju se rokovi za izjavljivanje žalbe i odlučivanje po žalbi, kao i da žalba ne odlaže izvršenje rješenja. Ovom odredbom obezbjeđuje se hitnost postupka i djelotvornost zaštitnih mjera.

Članom 36 Predloga zakona uređuje se trajanje zaštitnih mjera izrečenih prije i u toku postupka, kao i mogućnost njihove zamjene drugom zaštitnom mjerom prije pravosnažnog okončanja postupka. Ovom odredbom omogućava se prilagođavanje zaštitnih mjera okolnostima konkretnog slučaja i stepenu ugroženosti žrtve.

Članom 37 Predloga zakona propisuje se obaveznost postupanja po izrečenim zaštitnim mjerama. Takođe se uređuje obaveza lica koja u obavljanju svojih poslova saznaju da učinilac nasilja ne postupa u skladu sa izrečenom zaštitnom mjerom da o tome obavijeste nadležne organe. Ovom odredbom doprinosi se efikasnom izvršenju zaštitnih mjera i zaštiti žrtve.

Članom 38 Predloga zakona uređuje se izvršenje rješenja o izrečenim zaštitnim mjerama. Propisuje se obaveza dostavljanja rješenja nadležnim organima i ustanovama radi izvršenja, kao i ovlašćenja za donošenje podzakonskih akata kojima će se bliže urediti način izvršenja pojedinih zaštitnih mjera. Ovom odredbom obezbjeđuje se efikasno sprovođenje izrečenih zaštitnih mjera.

Članom 39 Predloga zakona uređuje se dostavljanje rješenja o izrečenim zaštitnim mjerama centru za socijalni rad, kao i vođenje evidencije o prijavljenim slučajevima nasilja, žrtvama, učiniocima nasilja, izrečenim zaštitnim mjerama i drugim mjerama zaštite i pomoći. Ovom odredbom obezbjeđuje se praćenje primjene zakona i unapređenje sistema zaštite od nasilja.

Članom 40 Predloga zakona propisuje se shodna primjena zakona kojima se uređuju rad i ovlašćenja policije, prekršajni postupak, krivični postupak, krivične sankcije i njihovo izvršenje, kao i primjena odredaba Zakonika o krivičnom postupku na prava žrtve krivičnog djela, ukoliko ovim zakonom nije drukčije uređeno. Ovom odredbom obezbjeđuje se usklađena primjena ovog zakona sa drugim propisima koji uređuju zaštitu žrtava i vođenje odgovarajućih postupaka.

Članom 41 Predloga zakona propisuje se prekršajna odgovornost člana porodice za izvršeno nasilje u porodici. Uređuju se radnje koje predstavljaju prekršaj, kao i novčane kazne i kazne zatvora za učinioce nasilja, uključujući teže oblike prekršaja kada je nasilje učinjeno u prisustvu djeteta, na štetu djeteta ili kada se prikriva član porodice koji je lice sa invaliditetom ili drugo lice sa poteškoćama i smetnjama u razvoju. Ovom odredbom obezbjeđuje se prekršajnoppravna zaštita od nasilja u porodici i odvrćanje od njegovog vršenja.

Članom 42 Predloga zakona propisuje se prekršajna odgovornost za zanemarivanje člana porodice. Uređuju se radnje kojima se povređuje obaveza staranja o djetetu ili drugom članu porodice kojem je zbog bolesti, invaliditeta, starosti ili drugih ličnih svojstava potrebna posebna pomoć. Ovom odredbom jača se zaštita posebno ranjivih članova porodice od zanemarivanja.

Članom 43 Predloga zakona propisuje se prekršajna odgovornost za nasilje nad ženama. Uređuju se radnje koje predstavljaju nasilje nad ženama i djevojčicama, kao i novčane kazne i kazne zatvora za njihove učinioce. Ovom odredbom obezbjeđuje se prekršajnoppravna zaštita žena i djevojčica od rodno zasnovanog nasilja.

Članom 44 Predloga zakona propisuje se prekršajna odgovornost učinioca nasilja koji ne postupi po naredbi policijskog službenika o udaljenju ili zabrani vraćanja u stan ili drugi prostor za stanovanje. Ovom odredbom obezbjeđuje se efikasno izvršavanje hitnih mjera zaštite žrtve.

Članom 45 Predloga zakona propisuje se prekršajna odgovornost odgovornih i drugih lica koja ne izvršavaju obaveze propisane ovim zakonom u pogledu prijavljivanja nasilja i obavješćavanja nadležnih organa o nepostupanju učinioca nasilja po izrečenim zaštitnim mjerama. Ovom odredbom jača se odgovornost svih subjekata uključenih u sistem zaštite od nasilja.

Članom 46 Predloga zakona propisuje se rok za donošenje podzakonskih akata potrebnih za sprovođenje ovog zakona. Ovom odredbom obezbjeđuje se blagovremeno stvaranje uslova za njegovu potpunu primjenu.

Članom 47 Predloga zakona propisuje se prestanak važenja Zakona o sprečavanju nasilja u porodici („Službeni list CG“, broj 54/24), danom stupanja na snagu ovog zakona. Ovom odredbom obezbjeđuje se kontinuitet pravnog uređenja ove oblasti donošenjem novog zakona.

Članom 48 Predloga zakona propisuje se da zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“. Ovom odredbom određuje se vrijeme početka primjene zakona, u skladu sa ustavnim pravilima o stupanju zakona na snagu.

V. PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za implementaciju ovog propisa nijesu potrebna dodatna finansijska sredstava iz budžeta Crne Gore.

VI. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

U skladu sa članom 151 Poslovnika Skupštine Crne Gore („Službeni list RCG“, br. 51/06 i 66/06 i „Službeni list CG“, br. 88/09, 80/10, 39/11, 25/12, 49/13, 32/14, 42/15, 52/17, 17/18, 47/19, 112/20, 129/20, 65/21, 104/21, 48/24 i 80/24), predlaže se donošenje ovog zakona po hitnom postupku, radi ispunjavanja obaveza iz Programa pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji za 2026. godinu, konkretno Poglavlja 23 – Pravosuđe i temeljna prava, Programa rada Vlade Crne Gore za 2026. godinu, Akcionog plana za sprovođenje Strategije reforme pravosuđa 2024–2027 i Akcionog plana za sprovođenje Strategije zaštite prava žrtava krivičnih djela 2025–2029, za period 2025–2027. godine.

IZVJEŠTAJ O SPROVEDENOJ ANALIZI PROCJENE UTICAJA PROPISA

PREDLAGAČ PROPISA

Ministarstvo pravde

NAZIV PROPISA

Predlog zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja nad ženama

1. Definisanje problema

Koje probleme treba da riješi predloženi akt?

Koji su uzroci problema?

Koje su posljedice problema?

Koji su subjekti oštećeni, na koji način i u kojoj mjeri?

Kako bi problem evoluirao bez promjene propisa ("status quo" opcija)?

Potreba donošenja Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti od nasilja u porodici zasnovana je na više razloga - Zakon o zaštiti od nasilja u porodici ("Službeni list CG", br. 46/10) primjenjuje se od 13. avgusta 2010. godine, samim tim je bilo potrebno unaprijediti postojeće norme i dodati nove. Donošenje ovog predloga zakona predviđeno je i Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji za 2026. godinu sa ciljem unapređenja normativnog okvira u oblasti zaštite od nasilja, jačanja preventivnih mehanizama, unapređenja položaja žrtava i daljeg usklađivanja nacionalnog zakonodavstva sa pravnom tekovinom Evropske unije i međunarodnim standardima. Ova obaveza utvrđena je i Akcionim planom za Poglavlje 23 – Pravosuđe i temeljna prava, a usvajanje zakona planirano je za treći kvartal 2026. godine, u skladu sa Programom rada Vlade Crne Gore za 2026. godinu, Akcionim planom za sprovođenje Strategije reforme pravosuđa 2024–2027 i Akcionim planom za sprovođenje Strategije zaštite prava žrtava krivičnih djela 2025–2029, za period 2025–2027. godine.

Međutim, tokom izrade Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti od nasilja u porodici utvrđeno je da obim i sadržina potrebnih izmjena prevazilaze okvir parcijalnih intervencija u važeći zakon. Imajući u vidu potrebu potpunijeg usklađivanja sa Konvencijom Savjeta Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici („Istanbulska konvencija“), kao i potrebu sistemskog unapređenja postojećih zakonskih rješenja u skladu sa uočenim potrebama u praksi, ocijenjeno je da je cjelishodnije donijeti novi zakon kojim će se na sveobuhvatan i sistematičan način urediti oblast zaštite od nasilja u porodici i nasilja nad ženama.

Donošenjem ovog zakona vrši se i dodatno usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/1937 Evropskog parlamenta i Savjeta od 23. oktobra 2019. godine o zaštiti lica koja prijavljuju povrede prava Unije.

Jedan od ključnih problema odnosi se na potrebu potpunijeg i preciznijeg definisanja nasilja u porodici, nasilja nad ženama i pojma žrtve, kao i kruga lica koja se smatraju članovima porodice, kako bi se obezbijedila sveobuhvatnija i efikasnija zaštita svih ugroženih lica. Takođe, u praksi je uočena potreba za jačanjem procesnih garancija žrtava, uključujući pravo na pravovremeno informisanje, pravo na zaštitu privatnosti, kao i unapređenje pristupa pravdi i podršci tokom postupka.

Uzroci ovih problema ogledaju se u ograničenjima postojećih zakonskih rješenja, kao i u nedovoljnoj usklađenosti sa savremenim međunarodnim standardima, naročito sa Konvencijom Savjeta Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici (Istanbulska konvencija) i relevantnim pravom Evropske unije. Dodatno, u praksi je prepoznata potreba za jačanjem koordinacije nadležnih organa i preciznijim uređivanjem postupanja u slučajevima nasilja.

Posljedice uočenih problema ogledaju se u nedovoljno efikasnoj i ujednačenoj primjeni zaštitnih mehanizama, kao i u otežanom ostvarivanju punog obima prava žrtava nasilja, naročito djece, žena i drugih posebno ranjivih kategorija. U određenim slučajevima to je dovelo do neadekvatne zaštite i produženog izlaganja žrtava riziku od ponavljanja nasilja.

Subjekti koji su oštećeni ovakvim stanjem su prije svega žrtve nasilja u porodici i nasilja nad ženama, uključujući žene, djecu, starija lica i lica sa invaliditetom, kojima u pojedinim situacijama nije bila obezbijeđena ujednačena i adekvatna zaštita, niti dovoljan nivo procesnih i materijalnih garancija.

Bez donošenja novog zakona („status quo“ opcija) ostali bi postojeći nedostaci u pogledu definisanja pojmova, obima zaštite i efikasnosti zaštitnih mjera, kao i neujednačena praksa u postupanju nadležnih organa. Takođe, ne bi bilo moguće obezbijediti potpunu usklađenost sa međunarodnim standardima niti unaprijediti sistem zaštite žrtava na način koji odgovara savremenim potrebama i prepoznatim rizicima u praksi.

2. Ciljevi

Koji ciljevi se postižu predloženim propisom?

Navesti usklađenost ovih ciljeva sa postojećim strategijama ili programima Vlade, ako je primjenljivo.

Predloženim propisom unaprijediće se normativni okvir kojim se uređuje zaštita od nasilja u porodici i nasilja nad ženama, kroz jasnije definisanje oblika nasilja, prava žrtava, obaveza nadležnih organa i institucija, mehanizama međuinstitucionalne saradnje, kao i zaštitnih mjera i postupaka za njihovo izricanje i izvršenje. Donošenjem novog zakona dodatno će se unaprijediti položaj i zaštita žrtava, naročito djece, žena i drugih posebno ranjivih kategorija lica, ojačati preventivni mehanizmi, obezbijediti efikasnija i koordinisana reakcija nadležnih organa, kao i dalje usklađivanje nacionalnog zakonodavstva sa međunarodnim standardima u oblasti zaštite od nasilja u porodici i nasilja nad ženama. Donošenjem ovog zakona ispuniće se obaveza predviđena Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji za 2026. godinu i Akcionim planom za Poglavlje 23 – Pravosuđe i temeljna prava. Istovremeno, realizovaće se aktivnosti predviđene Programom rada Vlade Crne Gore za 2026. godinu, Akcionim planom za sprovođenje Strategije reforme pravosuđa 2024–2027, za period 2026. godine, kao i Akcionim planom za sprovođenje Strategije zaštite prava žrtava krivičnih djela 2025–2029, za period 2025–2027. godine. Donošenjem zakona obezbijediće se i dalje usklađivanje nacionalnog zakonodavstva sa Konvencijom Savjeta Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici (Istanbulska konvencija), kao i sa Direktivom (EU) 2019/1937 Evropskog parlamenta i Savjeta od 23. oktobra 2019. godine o zaštiti lica koja prijavljuju povrede prava Unije.

3. Opcije

Koje su moguće opcije za ispunjavanje ciljeva i rješavanje problema? (uvijek treba razmatrati „status quo“ opciju i preporučljivo je uključiti i neregulatornu opciju, osim ako postoji obaveza donošenja predloženog propisa).

Obrazložiti preferiranu opciju?

Predlogom zakona razmatrana je i opcija zadržavanja postojećeg normativnog okvira (status quo), odnosno donošenje izmjena i dopuna važećeg Zakona o zaštiti od nasilja u porodici. Međutim, tokom pripreme propisa utvrđeno je da obim i sadržina potrebnih izmjena prevazilaze okvir parcijalnih intervencija u važeći zakon, zbog čega je ocijenjeno

da je cjelishodnije donijeti novi zakon kojim će se na sveobuhvatan i sistematičan način urediti oblast zaštite od nasilja u porodici i nasilja nad ženama. Neregulatorna opcija nije razmatrana kao odgovarajuće rješenje, imajući u vidu da se ciljevi usklađivanja sa međunarodnim standardima i unapređenja normativnog okvira mogu ostvariti isključivo donošenjem novog zakona.

Bez donošenja ovog zakona ne bi se ispunile obaveze predviđene Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji za 2026. godinu, Akcionim planom za Poglavlje 23 – Pravosuđe i temeljna prava, Programom rada Vlade Crne Gore za 2026. godinu, Akcionim planom za sprovođenje Strategije reforme pravosuđa 2024–2027, za period 2026. godine, kao ni Akcionim planom za sprovođenje Strategije zaštite prava žrtava krivičnih djela 2025–2029, za period 2025–2027. godine. Istovremeno, ne bi bilo moguće ostvariti planirano dodatno usklađivanje nacionalnog zakonodavstva sa Konvencijom Savjeta Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici (Istanbulska konvencija), kao ni sa Direktivom (EU) 2019/1937 Evropskog parlamenta i Savjeta od 23. oktobra 2019. godine o zaštiti lica koja prijavljuju povrede prava Unije.

Donošenje predloženog zakona predstavlja najdjelotvorniji način za ostvarivanje navedenih ciljeva, jer omogućava sveobuhvatno unapređenje sistema zaštite od nasilja u porodici i nasilja nad ženama, jačanje preventivnih mehanizama, unapređenje položaja žrtava, efikasniju međuinstitucionalnu saradnju i potpuno usklađivanje sa relevantnim međunarodnim standardima i strateškim dokumentima.

4. Analiza uticaja

Na koga će i kako će najvjerojatnije uticati rješenja u propisu - nabrojati pozitivne i negativne uticaje, direktne i indirektne.

Koje troškove će primjena propisa izazvati građanima i privredi (naročito malim i srednjim preduzećima).

Da li pozitivne posljedice donošenja propisa opravdavaju troškove koje će on stvoriti.

Da li se propisom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija.

Uključiti procjenu administrativnih opterećenja i biznis barijera.

Donošenje predloženog propisa omogućice:

- unapređenje normativnog okvira za zaštitu od nasilja u porodici i nasilja nad ženama, u skladu sa međunarodnim standardima;
- efikasniju zaštitu žrtava kroz jačanje njihovih prava, unapređenje sistema zaštitnih mjera i koordinisano postupanje nadležnih organa i institucija;
- unapređenje preventivnih mehanizama i efikasnije sprečavanje ponavljanja nasilja;
- jačanje međuinstitucionalne saradnje i koordinacije svih subjekata uključenih u sistem zaštite;
- unapređenje položaja posebno ranjivih kategorija žrtava, naročito djece, žena, starijih lica i lica sa invaliditetom.

Efikasna primjena ovog zakona doprinijeće većem stepenu zaštite žrtava nasilja, jačanju pravne sigurnosti, unapređenju ostvarivanja ljudskih prava i efikasnijem funkcionisanju sistema zaštite od nasilja u porodici i nasilja nad ženama. Istovremeno, očekuje se pozitivan preventivni efekat kroz smanjenje rizika od ponavljanja nasilja i podsticanje pravovremenog prijavljivanja nasilja.

Donošenjem zakona neće se stvoriti troškovi građanima i privredi.

Pozitivni efekti donošenja zakona, koji se ogledaju u unapređenju zaštite žrtava, jačanju preventivnih mehanizama i efikasnijem postupanju nadležnih organa, u potpunosti opravdavaju troškove njegove primjene koji će se obezbjeđivati u okviru raspoloživih budžetskih sredstava nadležnih institucija.

Donošenjem ovog zakona ne podržava se stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu niti ima uticaja na tržišnu konkurenciju.

Donošenjem ovog zakona neće se stvoriti administrativna opterećenja niti biznis barijere za građane ili privredne subjekte.

5. Procjena fiskalnog uticaja

Da li je potrebno obezbjeđenje finansijskih sredstava iz budžeta Crne Gore za implementaciju propisa i u kom iznosu?

Da li je obezbjeđenje finansijskih sredstava jednokratno, ili tokom određenog vremenskog perioda? Obrazložiti.

Da li implementacijom propisa proizilaze međunarodne finansijske obaveze? Obrazložiti.

Da li su neophodna finansijska sredstva obezbijedena u budžetu za tekuću fiskalnu godinu, odnosno da li su planirana u budžetu za narednu fiskalnu godinu?

Da li je usvajanjem propisa predviđeno donošenje podzakonskih akata iz kojih će proisteci finansijske obaveze?

Da li će se implementacijom propisa ostvariti prihod za budžet Crne Gore? Obrazložiti metodologiju koja je korišćenja prilikom obračuna finansijskih izdataka/prihoda.

Da li su postojali problemi u preciznom obračunu finansijskih izdataka/prihoda? Obrazložiti.

Da li su postojale sugestije Ministarstva finansija na nacrt/predlog propisa? Da li su dobijene primjedbe uključene u tekst propisa? Obrazložiti.

Za implementaciju ovog zakona iz budžeta Crne Gore nije potrebno obezbjeđivati dodatna sredstva.

Za implementaciju ovog zakona nije potrebno obezbjeđivati finansijska sredstva jednokratno, ili tokom određenog vremenskog perioda.

Implementacijom ovog zakona ne proizilaze međunarodne finansijske obaveze.

Za implementaciju ovog zakona nijesu neophodna finansijska sredstva koja su obezbijedena u budžetu za tekuću fiskalnu godinu, odnosno planirana u budžetu za narednu fiskalnu godinu.

Nijesu postojale sugestije Ministarstva finansija na Predlog ovog zakona.

6. Konsultacije zainteresovanih strana

Naznačiti da li je korišćena eksterna ekspertska podrška i ako da, kako.

Naznačiti koje su grupe zainteresovanih strana konsultovane, u kojoj fazi RIA procesa i kako (javne ili ciljane konsultacije).

Naznačiti glavne rezultate konsultacija, i koji su predlozi i sugestije zainteresovanih strana prihvaćeni odnosno nijesu prihvaćeni. Obrazložiti.

Ministarstvo pravde formiralo je Radnu grupu za izradu Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti od nasilja u porodici sastavljenu od predstavnika sudstva, državnog tužilaštva, Uprave policije, Ministarstva rada i socijalnog staranja, Advokatske komore i NVO sektora.

U skladu sa uredbom o izboru predstavnika nevladinih organizacija u radna tijela organa državne uprave i sprovođenju javne rasprave u pripremi zakona i strategije, Ministarstvo pravde je dalo na javnu raspravu Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti od nasilja u porodici 10. jula 2023. godine. Izvještaj dostavljamo u prilogu.

7. Monitoring i evaluacija

Koje su potencijalne prepreke za implementaciju propisa?

Koje će mjere biti preduzete tokom primjene propisa da bi se ispunili ciljevi?

Koji su glavni indikatori prema kojima će se mjeriti ispunjenje ciljeva?

Ko će biti zadužen za sprovođenje monitoringa i evaluacije primjene propisa?

Nema potencijalnih prepreka za sprovođenja ovog zakona.

Mjere koje će biti preuzete tokom primjene propisa da bi se ispunili ciljevi su promocija novih zakonskih rješenja, kao i preventivnog mehanizma. Za nepridržavanje odredbi ovog zakona predviđene su novčane kazne, a u nekim slučajevima i kazne zatvora.

Glavni indikatori prema kojima će se mjeriti ispunjenje ciljeva jesu izvještaji nadležnih organa za primjenu ovog zakona, broj izrečenih sankcija i zaštita žrtava nasilja u porodici i žena žrtava nasilja.

Za monitoring i evaluaciju propisa nadležno je Ministarstvo pravde.

Podgorica, 7. jul 2026. godine

MINISTAR

mr Bojan Božović